

Mál nr. 286/2013
M
og V v/ vatnstjónsliðar fasteignatryggingar.

Uppgjör vátryggingabóta vegna vatnstjóns sem tilkynnt var um 14. mars 2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 26.ágúst 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V 9.september 2013, ásamt afritum bréfa frá V til M dags. 2. júlí 2013.
3. Bréf M dags. 16. september 2013.

Málsatvik.

M tilkynnti um skemmdir á hluta vatnslagna fasteignarinnar Hagamels 30-32, fyrst að því er virðist á árinu 2012. Ekki verður annað séð en að V hafi fallist á að greiða bætur úr fasteignatryggingu M hjá V vegna þess tjóns sem varð vegna þessa en bætur eru ekki greiddar vegna tjóns á lögnunum sjálfum skv. skilmálum tryggingarinnar. Í kjölfarið kom í ljós að ástand frærennslislagna var bágborið og var farið út í viðgerðir á þeim sem fólust í því að lagnirnar voru fódraðar. Í tengslum við þær viðgerðir kom í ljós frekara tjón sem tilkynnt var til V í mars 2013. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að ágreiningur í málinu snúist aðallega um það hvort greiða eigi bætur vegna uppbrots og rasks vegna þess tjóns sem tilkynnt var á árinu 2013 miðað við tillögur V eða miðað við kröfur M sem byggist á því raski sem M hefur raunverulega haft og tengist með einhverjum hætti umræddum framkvæmdum húsfélagsins sem eru ekki greiddar úr fasteignatryggingunni.

M telur að greiða eigi bætur vegna uppbrots og rasks þess sem verktaki á þess vegum taldi nauðsynlegt til að komast að hinum leku lögnum. M vísar til ákvæða skilmála vátryggingarinnar um að V greiði slíkar bætur og hafi ekki sýnt fram á að hægt hefði verið að haga uppbroti með öðrum hætti en gert var. Húsfélagið hafi, með ákvörðun um föðrun lagna hússins, takmarkað mjög það rask sem hefði getað orðið vegna tjóna sem þessara og því eigi að greiða bætur skv. kröfu þess.

V telur í fyrsta lagi að ágreiningur í málinu snúist um bótafjárhæðir og með vísan til 3.gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingarmálum, sbr. auglýsing nr. 1090/2005 þurfi félagið að samþykkja að mál sem snúast um bótafjárhæðir fái afgreiðslu hjá nefndinni. Það samþykki liggi ekki fyrir.

V vísar einnig til þess að félagið hafi komið að málinu hafi verið unnið að því að skipta út skolplögnum í húsi M og framkvæmdir tekið mið af því. V telur að ef slíkar framkvæmdir hefðu ekki verið í gangi hefðu bætur sem það hefði greitt vegna vatntjóns tekið mið af því að brjóta inn að lögnum frá aðliggjandi herbergjum til að vernda flísalögn o.fl. á þeim herbergjum sem þannig væru búin. Mat á tjóninu sem V telur sig hafa átt að bæta liggi fyrir og M hafi ekki sýnt fram á frekara tjón.

Álit.

Þegar litið er til gagna málsins verður ekki annað séð en að fallist hafi verið á bótaskyldu úr vatnstjónslið fasteignatryggingar V en ágreiningur snúist forsendur fyrir uppgjöri vátryggingarabóta úr þeirri vátryggingu. Þegar metið er hvort ágreiningur snúist um bótafjárhæð verður ekki hjá því litið að í bréfi V til M dags. 2. júlí 2013 er sérstaklega vísað til þess að M geti lagt ágreining við V fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum. Verður ekki annað séð en að V hafi þar af leiðandi litið svo á með því bréfi að ekki væri um að ræða ágreining um bótafjárhæð í skilningi samþykktar um úrskurðarnefndina. Verður því ekki talið að V geti nú borið fyrir sig að samþykki fyrir afgreiðslu nefndarinnar liggi ekki fyrir, sbr. 3.gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefndina.

Þegar litið er til eðli ágreiningsins og gagna málsins er ljóst að það liggur fyrir mat V á tjóni M og til grundvallar því mati eru tilgreindar ákveðnar forsendur. Verður ekki séð að M hafi með skýrum gögnum eða annars konar mati sýnt fram á að tjón þess sé meira en sem nemur tillögu V. Ekki verður heldur séð að mat V sé í ósamræmi við þá skilmála vátryggingarsamningsins sem tilgreindir eru. Verður því ekki fallist á frekari greiðsluskyldu V en það sem kemur fram í tjónamati V dags. 2. júlí sl.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á frekari bótum fyrir skemmdir á húseign sinni úr vatnstjónslið fasteignatryggingar hjá V.

Reykjavík 1. október 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.